

# Němčičské čtení

LISTOPAD

2006

č.4

## VOLBY

do zastupitelstva obce se konaly ve dnech 20. a 21. října 2006. V Němčičkách bylo celkem 36 kandidátů ze čtyř volebních stran s těmito výsledky:

KDU - ČSL	640 hlasů
KSČM	377 hlasů
ODS	1250 hlasů
„Za budoucnost Němčiček“	613 hlasů

Do obecního zastupitelstva byli zvoleni:

Petr Slezák	ODS	185 hlasů
Pavel Stávek	ODS	176 hlasů
Petr Antoš, Mgr.	ODS	171 hlasů
Jana Hádlíková	ODS	140 hlasů
Jan Stávek, Ing., Bc.	NK	105 hlasů
Aleš Hádlík, Ing.	KDU-ČSL	102 hlasů
Eliška Kopřivová, Ing.	KDU-ČSL	96 hlasů
Jaroslav Stávek	KSČM	93 hlasů
Tomáš Stávek	NK	92 hlasů

## NOVÝ STAROSTA OBCE

Ve středu 1. listopadu 2006 se konalo veřejné ustavující zasedání nového Obecního zastupitelstva obce Němčičky. Jednotliví členové zastupitelstva složili předepsaný slib a provedli volbu starosty a místostarosty. Všemi devíti hlasy byl starostou obce zvolen pan PĚTR SLEZÁK č. 102 a místostarostkou paní ing. ELIŠKA KOPŘIVOVÁ č. 26.

Na vydání tohoto čísla finančně přispěl  
LUDVÍK HYCL č. 55

## SLOVO STAROSTŮ

Vážení spoluobčané,

když jsem před osmi lety nastupoval do funkce starosty naší obce, netušil jsem, jaká úskalí, problémy a starosti na mne čekají.

Za pomoc při zajištění vydávání tohoto Němčíčského čtení, které dostáváte k lepší informovanosti o dění v obci, děkuji p. Jaroslavu Slezákovi, na kterém spočívala největší časově náročná práce, p. Boleslavu Kopřivovi za ochotu pomáhat a všem, kteří připravovali příspěvky. Dále děkuji Českému svazu zahrádkářů v Němčíčkách, který finančně zajistil vydání prvního čísla NČ. Samozřejmě poděkování patří všem, kteří se za celou dobu na financování podíleli.

Upřímně děkuji těm občanům, kteří napomáhali dobrému chodu obecního úřadu svým kladným přístupem, radami, ale i včasným hrazením příspěvků, které obec vybírá za poskytované služby (i když to není příjemná záležitost). O čas, který bylo třeba věnovat potřebnějším záležitostem, nás někdy ochuzovali zapomnětliví občané, kteří zapomínali na své dluhy. O tom by mohly vyprávět účetní paní Alena Procházková a Martina Čermáková. Jim oběma děkuji, že s úsměvem řešily problémy s vymáháním poplatků.

Největší dík patří členům bývalého obecního zastupitelstva, kteří mi byli pomocníky. Nově zvoleným členům OZ v čele se starostou Petrem Slezákem přeji, aby i nadále většina občanů projevovala dobrou spolupráci a zlepšovala sousedské vztahy v Němčíčkách.

Všem němčíčským občanům přeji příjemné a spokojené prožití vánočních svátků a dobrou náladu do dalších let.

Ludvík Hycel, do 31. října starosta obce

Vážení občané,

obracím se k Vám poprvé ve své nové funkci starosty obce za sebe i za nové obecní zastupitelstvo naší obce. Především Vám chci velmi poděkovat za vyslovenou důvěru při volbách. Věřte, že máme všichni upřímnou snahu nadále po všech stránkách zlepšovat život v naší obci, a také pomáhat všem občanům při řešení jejich problémů. Uvědomujeme si, že to není a nebude vůbec jednoduché.

Zastupitelstvo obce si ve svém programu zvolilo prioritami tyto oblasti:

- získat pro naše spoluobčany stavební pozemky k výstavbě nových rodinných domů
- zkvalitnění inženýrských sítí v celé obci
- nabídnout investorům pozemky pro výstavbu provozů, které by zvýšily nabídku zaměstnanosti v rámci naší obce
- vybudování parkovací plochy u sportovního areálu
- modernizace obecní knihovny
- modernizace budovy školy, výstavba podkrovních bytových jednotek
- a další úkoly pro zlepšování života v obci.

Víme, že naše práce bude posuzována a srovnávána s roky minulými. Věříme, že obstojíme i v porovnání s úctyhodnou činností minulého zastupitelstva a bývalého pana starosty Ludvíka Hycla.

Společně na Vaši dosavadní vstřícnost a vynasnažíme se co nejlépe naplňovat Vaše představy o činnosti zastupitelstva v právě začínajícím volebním období.

Za sebe i za všechny členy zastupitelstva obce si dovoluji Vám popřát pohodové prožití vánočních svátků a mnoho zdraví a úspěchů v dalším roce třetího tisíciletí.

Petr Slezák, od 1. listopadu starosta obce

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ OBCE NĚMČIČKY ZA ROK 2005

Příjmy	Kč
Podnikání v zemědělství - pronájem pozemků	114 051
Prodej pozemků	122 210
Těžební průmysl - úhrada za dobývací prostor	23 138
Místní knihovna - poplatky	3 132
Veřejný rozhlas	6 060
Zájmová činnost v kultuře - pronájem, dary	78 700
Pronájem - pošta, ordinace, byt	33 580
Pohřebnictví	5 800
Sběr a svoz komunálních odpadů - poplatky občanů	240 600
Prodej nemovitostí - šatny na koupališti	35 000
Příjmy z úroků	9 179
Daně	3 891 935
Poplatky za stočné	391 817
Poplatky ze psů	7 860
Poplatky za užívání veřejného prostranství	5 440
Správní poplatky	7 080
Neinvestiční dotace ze státního rozpočtu	62 800
Dotace na výsadbu u rybníka	135 271
Neinvestiční dotace - Úřad práce	27 230
Dotace na rekonstrukci kulturního domu	5 000 000
Dotace na rekonstrukci hasičské zbrojnice	1 500 000
Dotace na revitalizaci retenčního rybníku	1 124 639
Neinvestiční dotace na úroky z úvěru	180 000
<u>Dotace JmK na výměnu oken na budově OÚ</u>	<u>300 000</u>
Celkem i s neuvedenými drobnými položkami	13 416 272
<b>Výdaje</b>	
Pitná voda - splátky na vodovodní přivaděč	75 000
Odvádění a čištění odpadních vod	962 741
Revitalizace retenčního rybníka	1 598 678
Základní škola - provozní výdaje	633 341
Obecní knihovna	34 915
Zájmová činnost v kultuře - KD, rozhlas, Němčičské čtení, kronika	95 134
Rekonstrukce kulturního domu	5 385 503
Veřejné osvětlení	86 978
Příspěvek pro Mikroregion Hustopečsko	36 000
Komunální služby - péče o veřejnou zeleň, ochrana přírody	315 009
Výsadba u rybníka	183 686
Sběr a svoz odpadů	357 869
Sběrný dvůr odpadů - přípravné práce	43 873
Pečovatelská služba	114 000
Požární ochrana	16 357
Rekonstrukce hasičské zbrojnice	1 684 679
Zastupitelstvo obce	545 221
Volby - zastupitelstvo kraje, Evropský parlament	19 376
Činnost místní správy	747 529
Výměna oken a rekonstrukce topení v budově OÚ	546 823
Traktor - sekačka	109 800
<u>Splátky úvěru</u>	<u>280 000</u>
Celkem i s neuvedenými drobnými položkami	13 778 976

## PĚŠÍ POUŤ DO MARIAZELL

pokračování  
Jitka Svobodová

*V minulém čísle jsme skončili v obci Paudorf, kde jsme dostali tyčinky Müsli.*

V Hellerhofu jsme přijati P. Udo Fischerem, který nám vysvětluje historii zdejších dvou chrámů - starobylého i úplně moderního - které stojí blízko sebe. Na prostranství mezi nimi nám místní farníci připravili občerstvení.

Pokračujeme na Horfarth a za ním vstupujeme do okresu Sankt Pölten. Přes Meidling jdeme dál klidnou silnicí za humny několika vesnic. Ve Fuggingu nám místní starosta a zároveň velitel hasičů v jedné osobě otevřel místní hasičku, abychom ji využili k odpočinku. Na stráni u kostela pak následovalo velké fotografování.

Přes Greiling, Diendorf a Abgern přicházíme do Kleinhein a zde máme v kněžském domově připravené občerstvení. Místní kněz nás pak za doprovodu četníků na motocyklech vede po silnicích až k městu St. Pölten. Zde nás po rušných silnicích doprovázejí už pouze policisté, zastavují kvůli nám rušný provoz na mostě a my přecházíme. Na druhém břehu odbočujeme na stezku a po ní přicházíme v 19 hodin do domova společenství Emmaus, které nás dnes hostí. Ve velkém stanu je mše svatá a po ní večer na vybranou: guláš nebo zeleninová směs. Zvládáme i další veselý večer a pak uléháme ke spánku, děvčata v ubytovně, hoši ve stanech.

Čtvrtek 20. 5.

IV. etapa: Sankt Pölten - Tümitz - 40 km (podle některých měřičů a ukazatelů na silnicích to mohlo být až 44 km) - nejdelší etapa, z toho tři čtvrtiny po cyklistické stezce (z 271 m n.m. na 466 m n.m.).

Po snídani vycházíme v půl sedmé po cyklistické stezce proti proudu řeky Traisen. Vstup na cyklistickou stezku je chodcům na mnoha místech zakázán. P. Robert Bosner, náš velký pomocník z Mariadreieichen, nám na odboru dopravy zřídil povolení ji použít, ale musíme se držet napravo, abychom neohrožovali cyklisty ani sebe. Na předměstí Harlandu se k nám přidává mladý Rakušan a jde s námi celý den. Je totiž slavnost Nanebevstoupení Páně a v Rakousku je státní svátek. Proto i na cyklostezce je od rána čilý ruch a pořádkoví neustále volají „ustupte napravo!“

Stále pokračujeme proti proudu, míjíme Eggendorf a Wilhelmsburg. Při několika zdravotních zastávkách se stačíme zchladit i v křišťálově čisté vodě řeky, protože sluníčko začíná jaksepatří pražit. Přes Goebiasbruck a Rotheau přicházíme k nádraží v Traisen, kde je za poledne další přestávka. Město je pojmenováno podle řeky, má přes dva tisíce obyvatel a je známé tím, že zde byla založena rakouská socialistická strana.

Pokračujeme do Dörfu, který je už předměstím okresního města Lilienfeldu, v němž se nachází slavný cisterciácký klášter. Kněží z něho slouží v okolních farnostech. I pan farář z Tümitz, kam máme dnes dorazit, je členem tohoto společenství. Cestou podél křišťálově čisté říčky nás fascinují obrovská hejna pstruhů takových velikostí, o jakých se rybářům určitě jenom zdá.

Ve Schrambachu končí 32 km dlouhá cyklistická stezka a pokračujeme dál po silnici přes Freiland do Lehenrotte, kde nás očekává starosta z Tümitz a pan farář, jehož tatínek se narodil v Československu. Čeká nás posledních asi 7 km stoupání do Tümitz. Je to velice únavné, sluníčko praží, cesta se zdá být nekonečná. Ale konečně se objevují první střechy městečka Tümitz a v půl sedmé vcházíme do kostela sv. Martina, kde uchovávají trn z koruny Pána Ježíše. Proto se česky této obci říká Trnice.

Po mši svaté dostáváme v rekonstruované bývalé farní stodole zapečené těstoviny

s čerstvým zelím, velký výběr koláčů, štrúdlů i nápojů. Odcházíme nocovat do nedaleké staré venkovské školy. Je to jediné nocležiště, kde nejsou k dispozici sprchy, ale i to jsme při dobré vůli překonali.

Pátek 21. 5.

V. etapa: Tümitz - Mariazell - 31 km - nejrozmanitější s největším výškovým rozdílem (ze 466 m n.m. přes hřeben ve výšce nad 1000 m, pak na 871 m, 785 m až k cíli v 868 m n.m.).

Začínáme netradičně mši svatou v 6 hodin, protože večer v cíli našeho putování už nebude prostor pro konání tohoto obřadu. Teprve pak snídáme ve fami stodole a za vyzvánění všech zvonů a s písní na rtech vycházíme. Otvírají se okna, lidé dojatě mávají a slzí. Poměrně brzy scházíme ze silnice a stoupáme proti proudu potoka Retzbach.

Úzkou průrvou kamenného masívu přicházíme k vodopádům. Tudy vedou pouze dřevěné lávky s pevným zábradlím, po nichž stoupáme husím pochodem jeden za druhým stále výš a výš a s úžasem sledujeme úchvatnou scenérii vodopádů pod námi i s jejich dunivým hukotem. Pokračujeme lesní cestou neustále do kopce, obdivujeme krásně udržovaný přírodní park s nádhernou jarní alpskou květenou, vidíme hofce i petrklíče, které jsou u nás už dávno odkvetlé.

Polední modlitbu máme u mysliveckého posedu na hřebenu kopce, který je víc než 1000 m nad mořem. Je odtud nádherný výhled na okolní alpské velikány. Zde se rozdělujeme. Ta odvážnější část jde dolů husím pochodem úzkou zarostlou stezkou s velice příkrým klesáním. Druhá část vyráží širokou cestou kolem krmelců v chráněné oboře, k čemuž má zvláštní povolení od místního mysliveckého rady (a nebylo vůbec snadné je získat). Odvážnější přicházejí do blízké obce Ulrichsberg asi s desetiminutovým předstihem, ale vše se srovná při přestávce. Z dálky se ozývá dunění hromu, blíží se bouřka.

Znovu se vydáváme na cestu, asi po 2 km přecházíme druhé zemské hranice a jsme ve třetí zemi - ve Štýrsku (první byla Morava, druhá Dolní Rakousy, které zde končí). Pokračujeme pořád dolů kolem velkého Hubertova jezera. Jsme nuceni vytáhnout pláštěnky, ale na štěstí nás zasáhl jen okraj bouřky.

U krásně vyřezávaného kříže na chvíli zastavujeme. Čekají tu redaktoři České televize, natáčeli a vyptávají se. Poslední zastávka je po čtvrté hodině u kapličky, kde se napojujeme na poutní cestu, kterou se choďovalo z Maďarska.

Zbývá nám už jen prudké asi půlkilometrové stoupání, při kterém zažíváme opravdovou horskou bouři. Provází nás neustálé hřmění a blýskání. Proudý vody nám stékají po pláštěnkách přímo do bot, ve kterých to za chvíli čvachtá. Obdivujeme účastníky Orelské moravské cyklistické pouti, kteří se na pouť vydali „kolmo“ a také promočení nás v tomto prudkém stoupání a v neustálém lijáku předjíždějí.

Ve čtvrt na šest vcházíme do Mariazell, déšť zmiřňuje. Při prvním spatření věží poutního chrámu podle starobylého poutnického zvyku klekáme, zdravíme Pannu Marii a modlitbou s dojetím děkujeme za šťastné doputování. Zdvíháme se z kaluží, většina z nás na znamení pokání zouvá promočené boty a kráčí směrem k bazilice bosa. Za zpěvu písně „Nastokrát buď pozdravena“ jsme s ovacemi a potleskem místních obyvatel i ostatních poutníků dojatě vítáni. Bazilika je však zavřená, právě ji uklízí před hlavním večerním programem pro mládež z celé Evropy. Pro pěší poutníky je však zařízení výjimka a vcházíme bočním vchodem do chrámu. Před sochou Panny Marie děkujeme za nás poutníky, za naše drahé doma, za všechny, kteří nás v duchu na naši pouti provázeli... Setkáváme se tu i s našimi českými bohoslovci, kteří se podílí na přípravě večerního programu.

*pokračování příště*

## NAŠI RODÁCI

Vánoce 1948 - moje první exilové

Vlastimil J. Vrána

*Úvodní poznámka: Vlastimil Vrána je jediným synem manželů Vránových, kteří měli chatu v Němčičkách na pozemku, kde nyní stojí novostavba Oldřicha Čermáka ml. Matka byla původem z Němčiček - za svobodna Bezoušková.*

*V. Vrána se narodil v roce 1924, po válce studoval češtinu a novinářství, přivydělával si jako novinářský elév a byl činný v protikomunistických organizacích (Klub národně socialistických akademiků aj.) Po roce 1948 emigroval, nejprve do Norska. Živil se jako dělník a později jako česko-německo-norský překladatel. Do Kanady připlul se svou ženou Zdenou a v Norsku narozeným synem roku 1954. Začínal zde jako myč nádobí, skladník a úředník v pojišťovně. Zároveň se však intenzivně vzdělával, až se dopravoval k postgraduálnímu diplomu v pedagogice. Stal se učitelem a posledních 20 let zastával funkci ředitele High School, která se pod jeho vedením proměnila na mezinárodní školu s právem udělovat mezinárodní středoškolské bakalariáty francouzského typu. Před 13 lety založil v Montrealu, kde žije, Comenius Institut (CIM) s cílem rozšiřovat českou kulturu na interetnickém poli. Následující text je kráceným úryvkem z článku v českých novinách vydávaných v Kanadě.*

Načrtil jsem těchto několik vzpomínek hlavně proto, že dost rychle ubývá těch, kteří v osudném roce 1948 prožili své první Vánoce v Německu. A snad ještě rychleji emigrují i z této planety ti, kteří tyto Vánoce prožili, tak jako já a moje manželka Zdena, na první - a asi i jediné exilové univerzitě té doby. Obávám se, že za chvíli už se nenajde nikdo, kdo by mohl doplnit nebo i popravit moje vzpomínky na ten rok popravdy československé demokracie.

Rok 1948, rok komunistického potlačení masarykovského humanismu, rok kdy začalo vraždění, zavírání, popravování a „vyakčňování“ všech těch, kteří se pokoušeli udržet ve své vlasti základní lidská práva. Nás vysokoškolsky vyakčňoval kolega soudruh Jiří Pelikán. Sám se později přiznal, že se mu podařilo podepsat přes deset tisíc vyakčňovacích dekretů. Vyakčňoval nejen nás studenty, ale také naše profesory. Mnozí z nich pak skončili v rukách StB nebo byli potrestáni - jak už to komunisté a nacisté dělávali - budovatelskou prací podle hesla *Arbeit macht frei*.

Mnozí z nás vyakčňovaných se pokusili z toho komunistického očištění odejít (a přitom se třeba také zapojit do služeb národa - byli jsme sváděni příkladem naší první i druhé emigrace). Nebylo to snadné. Denně jsme slyšeli zkažky o tom, kolik lidí bylo na cestě „přes kopečky“ zadrženo a kolik i zastřeleno. Nevím, co z této šeptandy bylo úmyslně šířeno komunisty, aby nahnali strach. Mně našla „spojení“ moje matka. Pomoc jí slíbila mladá dívka Zdena. Hranice jsme přešli spolu už jako manželé. Její rodiče za to byli těžce potrestáni: matku komunisté odsoudili na 16 let vězení a otce při výslechu umlátili k smrti.

Po přechodu hranice a dost nepřátelském přijetí bývalým sudeťákem v uniformě německé pohraniční stráže nás Američané odvezli do Regensburgu (Řezna). Tam, v bývalé škole pro nás Američané narychlo zbudovali uprchlický tábor. Jídlo se skládalo z chleba, černé kávy a něčeho, co vypadalo jako ševcovské lepidlo, ale prý to byly ovesné vločky rozvařené ve vodě. Tehdy ještě v táboře neměli pro osazenstvo nádobí, takže většina z nás se napřed musela vypravit na lov starých odhozených prázdných konzerv, abychom vůbec ten „pop“ měli do čeho fasovat.

Do Německa jsme utekli vybavení podle fámy, která v Praze a Brně kolovala. Vzali jsme si zásobu cukerníku a kamínků do zapalovače. Skutečně jsme hned našli

člověka, který se nabídne, že pro nás toto zboží prodá za německé marky. Dodnes na ně čekám...

Po týdnech hladu v Řezně zasvitl na obzoru příslib zlepšení. V Ludwigsburgu se pod patronátem manželky amerického velitele Berlína připravovalo založení čs. exilové university. Některé americké university přislíbily pomoc, a to nejen spirituální. K přesunu do Ludwigsburgu se mohli přihlásit jak čs. univerzitní studenti, tak potenciální profesori. Tato Masaryk University College byla založena z iniciativy studentů. U její kolébky, aspoň pokud si vzpomínám, stáli bývalí činovníci Svazu vysokoškolského studentstva (SVS) v Praze.

Mnozí z nich pracovali v administraci „campusu Arsenalkasserne“, jehož podnájemníkem Masarykova exilová universita byla. Škola byla malá, pokud si vzpomínám, měla asi tisíc studentů. Klientela byla velmi fluidní. Studenti přicházeli podle toho, jak se jim podařilo utéct z ČSSR, a odcházeli, když se jim podařilo z Německa vyemigrovat dále. Několik lidí dávalo jazykové kurzy. Mne jmenovali sekretářem. Mým úkolem bylo napřed připravit rozvrh a potom ho udržet v chodu, registrace studentů, vydávání potvrzení o studiu atd.

Kromě přednášek naši profesori také začali obnovovat styky s kolegy na universitách západního světa. Totéž dělali studenti. Pomohlo, že mnozí z nich bývali činovníky Mezinárodního svazu studentstva, který před rokem 1948 měl také svoje ústředí v Praze v Opletalově ulici. Oboje styky se nám brzy začaly vyplácet. začala první vyjednávání o možnostech umístění profesorů na západních universitách. Také první jednání o studentských stipendiích. Přicházely balíky s časopisy a knihami. Ale také balíky od UNRRA a jiné balíky s jídlem, nějaké šatstvo, ale také si vzpomínám, že přišly - v té době to ještě bylo moderní - cigarety.

Také naše denní táborové jídlo nebývalo příliš špatné - a často se prý i blížilo normálnímu kalorickému minimu.

Nálada byla výborná - všichni věděli, že ti, co pučem v Praze převzali vládu, jsou neschopní. Nikdo nevěřil, že by se režim mohl udržet jenom na špičkách bodáků a že by mohl žít příliš dlouho z potu předcházejících generací. Také mezinárodní situace zavdávala příčinu k víře v možnost rozpadu sovětského samodržaví. Byla to doba, kdy sovětský byzantinismus nedokázal uživit svoje poddané, doba kdy Moskva ještě nestačila okopírovat mnoho ze západní techniky, kdy Stalin ještě nemohl vyhrožovat atomovou bombou. Byla to doba berlínského (leteckého) mostu. A my jsme věřili, že to může „prasknout“ každým dnem.

První emigrační možnosti nám nabídla Austrálie. Neznám ale nikoho, kdo by se v té době byl o emigraci do Austrálie zajímal. Asi jsem nebyl sám, kdo byl ovlivněn dopisem, který z Washingtonu do Masarykovy univerzitní koleje čs. studentů v exilu poslala Rada svobodného Československa: „Nejezděte tak daleko. Doba je napjatá. Budeme Vás potřebovat“, pravilo se v něm.

S blížícími se Vánoce mi se zvýšil zájem o uprchlickou universitu a tím i o její osazenstvo. Jednou jsme dostali balíčky syrového mletého masa a každý student též nádobu rybiho tuku. Začala velká shánka po elektrických vařičích. Celá kolej pak smrděla rybím tukem ještě hodně dlouho.

Některí z nás začali dostávat i soukromé balíčky. Jeden balíček jsme dostali od bývalého šéfa mého tchána, odsunutého sudetského Němce, který právě začínal znovu budovat svoji továrnu.

Já jsem dostal z Chicaga dopis od maminciny vzdálené příbuzné, v němž se moc pozastavovala nad tím, jak jsem to mohl udělat - odejít od své maminky a babičky. Vysvětlovala mi v něm, že v Americe se za každý dolar musí moc tvrdě pracovat. K dopisu bylo přiloženo 5 dolarů.

## NABÍDKA MATERIÁLU K PRODEJI PRO OBČANY

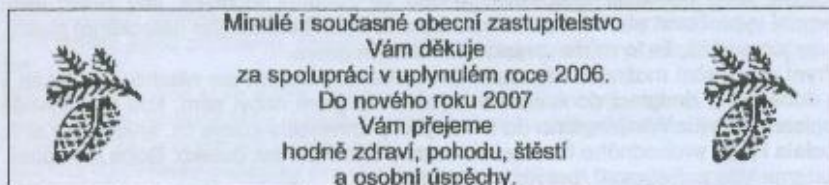
	množství	cena za kus	cena celkem
asfalt	4 barely	310	1560
krytina I.	800 ks	2,60	2080
hřebenáče	20 ks	4,70	94
etemit roury	12 ks	120	1440
dveře 2/3	5 ks	640	3200
zárubně	6 ks	130	780
IPA	2 ks	172,50	345
okna zdvojená 60/60	3 ks	295	885
komínové vložky	19 ks	41	779
ocel 6 mm	2600 kg	3	7800
ocel I 45/45	4491 kg	2,10	13932
H U patka	1281 ks	0,94	1210,70
hurda 2S	345 ks	11,73	6392,85
dveře dýhované piné	1 ks	280	280
okna zdvojená 210/150	4 ks	980	3920

Bližší informace obdržíte v kanceláři obecního úřadu.

### UPOZORNĚNÍ

majitelům e-mailové adresy.

Kdo z vás má zájem o zaslání informací o termínu a programu jednání obecního zastupitelstva, ať sdělí svoji internetovou adresu paní Martině Čermákové.



Vážení spoluobčané,

MS ODS Němčičky Vás zve na ples ODS, který se koná v kulturním domě dne 6. 1. 2007. Připravena je bohatá tombola a občerstvení.

MS ODS Němčičky

Němčičské čtení vydává Obec Němčičky, 691 07 Němčičky 221, IČO 283401, tel. 519430750. Šéfredaktor mgr. Jaroslav Slezák, zástupkyně Martina Čermáková. Vydáno v Němčičkách dne 28. 11. 2006, 230 výtisků, výtisk zdarma. Vychází čtyřikrát ročně. Registrační číslo MK ČR E 11711. Uzávěrka příštího čísla je 15. února 2007